

KARTY HISTORII TENISA KRAKOWSKIEGO

Po wcześniejszych ewolucjach wyglądu i form piłki tenisowej, rakiety i kortu, można przyjąć rok 1875, jako właściwy początek dzisiejszego sportu tenisowego z tym, że kolebką jego była Anglia.

Tę piękną dyscyplinę sportową nazwano naówczas "lawu-tenisem", albowiem uprawiano ją początkowo wyłącznie na kortach trawiastych /lawu = murawa, trawa/ piłkami różnokolorowymi.

W dwa lata później, bo już w roku 1877 rozegrana pierwsze indywidualne mistrzostwa w Wimbledonie /Anglia/, które są do dnia dzisiejszego najbardziej atrakcyjne i frekwentowane przez czołowych tenisistów wszystkich kontynentów. Są one bowiem dotąd nieoficjalnymi indywidualnymi mistrzostwami świata w tenisie.

Równorzedną imprezą drużynową są - rozgrywane od roku 1900 zawody tenisowe o Puchar Davisa /ufundowany przez ówczesnego mistrza USA Dwighta F. Davisa/, które uchodzą dotąd jako nieoficjalne drużynowe mistrzostwa świata, rozgrywane wyłącznie przez mężczyzn, broniących barw swego państwa, a desygnowanych przez krajowe związki Tenisowe. Zawody te rozgrywa się w pięciu punktach, mianowicie w czterech grach pojedynczych /grają dwaj zawodnicy na krzyż z każdej strony/ i jednej grze podwójnej.

Do nie mniej atrakcyjnych - obok wymienionych imprez - należą nadto dwa - również corocznie rozgrywane - wielkie turnieje indywidualne na kortach ziemnych Roland Garros w Paryżu i Forest Hille w Nowym Jorku.

W tych właśnie zawodach zapisali złotymi zgłoskami swe nazwiska najwięksi tenisiści wszystkich czasów: Zuzanna Lenglen i Cocket /Francja/ oraz Filden i Gonzales /USA/.

Pod koniec XIX wieku zaczyna się rozwijać tenis także na terenach ziem polskich pozostających naówczas pod zaborem. Powstają korty w parkach miejskich, w ogródkach kawiarnianych i rozrywkowych, dworach ziemiańskich i przy domach wielkich przemysłowców, a z początkiem XX wieku rejestrujemy już pierwsze kluby i sekcje tenisowe. Jak stwierdzają kroniki, tenis jest bowiem w tym okresie - obok piłki nożnej, żużli i lekkiej atletyki - wysoko notowanym sportem, a popularność jego stale wzrasta. Powstają: Towarzystwo

Żyźwiarskie i Warszawskie Koło Sportowe w Warszawie, Łódzki KLT w Łodzi, Polskie Towarzystwo Tenisowe, Związek Tenisowy Młodzieży i Poznański K.T. w Poznaniu, Lwowskie Towarzystwo Żyźwiarskie, K.S. "Czarni" i później LKT we Lwowie, K.S. "Cracovia" i AZS w Krakowie, oraz KS "Czarni" w Jasle. Ośrodki te organizują pierwsze turnieje tenisowe i wyłaniają pierwszych mistrzów: Maurycy Zamoyski, J. Kowalewski i J. Drewnowski z Warszawy, T. Szulc i A. Meiner z Poznania, Wł. Szwede i znakomity aktor polski Jerzy Leszczyński z Krakowa.

Największą działalność rozwija Kraków. Tutaj na kortach Parku Dra Jordana Sekcja Tenisowa KS "Cracovia" zorganizowała w 1910 r. pierwszy turniej o mistrzostwo Krakowa, w którym pierwsze miejsce w grze pojedynczej zdobył Szwede /Cr/ przed Hagenem /Cz. ~~Kawiana~~ Jaszo/ a w grze podwójnej para Szwede, Leszczyński /Cr/ przed braćmi HOLZERA mi /Cr/. Tutaj w 1912 r. AZS zorganizował pierwszy w dziejach tenisa polskiego Międzynarodowy Turniej, w którego ramach toczyły się oddzielnie gry o Mistrzostwo Krakowa, dostępne tylko dla Polaków /z Warszawy, Lwowa i Krakowa/.

Turniej Międzynarodowy wygrał austriak Rolf Kinzel w singlu, a wraz ze swym rodakiem Huellerem w deblu, a turniej o Mistrzostwo Krakowa ponownie Szwede.

Sensacją turnieju było rozegranie po raz pierwszy gry pojedynczej kobiet, w której zwycięstwo odniosła Wanda Nowakówna /AZS - późniejsza w 1928 r. mistrzyni Polski - Dubieńska/.

Turnieje o Mistrzostwo Krakowa z udziałem tenisistów Warszawy, Poznania, Lwowa i Krakowa organizowano także w latach 1913 i 1914, a II Międzynarodowy Turniej w 1914 r.

W 1914 roku nastąpił też pierwszy wyjazd tenisistów AZS do czeskiej Orawy w składzie: D. Połuczek, Wojciechowski, Górski, St. Tyszkiewicz, Łapiński i Weyssenhoff. Ostatni dwaj zawodnicy odnieśli tu sukces w postaci wygranej finału debla z parą Rohrer, Reitzig.

W omawianym okresie praca organizacyjna spoczywała na barkach młodych tenisistów "Cracovii" Dra Bielawskiego, Leszczyńskiego, Szwedego i Zabiezwzewskiego, oraz AZS braci ~~Rzaków~~ Pawlesów i braci Jentysów.

Wybuch pierwszej wojny światowej w 1914 roku przekreślił do końca 1920 r. cały dorobek teniśmowy Krakowa i dobrze startujących Sekcji.

Po zakończeniu I wojny światowej, działacze niepodległej już Polski, zaczęli myśleć o stworzeniu wzorem innych krajów - naczelnej organizacji tenisowej, celem przystąpienia do powstałej w Paryżu jeszcze w 1913 r. Międzynarodowej Federacji Tenisowej /IFIT/, która zrzeszała związki tenisowe poszczególnych państw.

Z okazji odbywających się w maju 1921 roku w Poznaniu Ogólnopolskich Międzyakademickich Zawodów Sportowych - z inicjatywy renomowanej już Sekcji Tenisowej Krakowskiego AZS - powołano Komitet Organizacyjny złożony z działaczy tenisowych, do którego weszli: H. Beym, K. Chłapowski, J. Kucner, A. Mikołajewski, kpt. Praybylski, K. Starkowski, Z. Szulc, Dr Tempułowicz i St. Żółtowski z Poznania, oraz Dr Wł. Haliński i Dr. W. Połuczek z Krakowa i K. Scheibler z Łodzi.

Komitet ten zwołał na dzień 27.VIII. 1921 r. do Poznania Konstytucyjne Zebranie Polskiego Związku Lawn-Tenisowego z udziałem 9-ciu członków - założycieli z Krakowa, Lublina, Lwowa, Łodzi, Poznania, Torunia i Warszawy - z siedzibą w Poznaniu. Na czele PZIT stanął Prezes Zdzisław Szulc, a w skład Zarządu weszli: Wiceprezesa Czesław Jentys /Kr/ i Karol Scheibler /Ł./, Sekretarz Jan Kucner /P./, skarbnik Kazimierz Starkowski /P./, oraz członkowie Dr Dandelski /T./, Jerzy Kowalewski /W-wa/, Jerzy Krótkiewicz /W-wa/, Bernard Kunce /Ł./ i Roman Stahl /Lw./

Poznań pozostał siedzibą PZIT do 1925 r., w którym uchwałą Walnego Zgromadzenia przeniesiony został do Warszawy, gdzie przetrwał do wybuchu II wojny światowej. Przeniesienie Związku w 1925 roku pociągnęło za sobą zmiany osobowe Zarządu, na którego czele stanął Prezes Minister Szumlakowski do 1928 r., Gen. Gąsiorowski do 1930 r. a następnie inż. Edward Miller, piastujący tę godność do 1939 roku.

Celem umożliwienia rozwoju polskiego sportu tenisowego PZIT zgłosił akces i został przyjęty jako członek IFIT.

Związek zgłosił również udział Polski w zawodach o Puchar Davisa, w których po raz pierwszy startował w 1925 r. w składzie Szwede /Kr./ Foerster /Kat./, W. Kuchar /Lw./ i Steinert /Ł./ przeciw Anglii / z wynikiem 0 : 5/.

Z najważniejszych imprez wprowadzanych w kraju należy wymienić: Narodowe Mistrzostwa Polski od 1921 r., Drużynowe Mistrzostwa Polski od 1927 r. i Międzynarodowe Mistrzostwa Polski od 1931 r.

Na terenie Okręgu Krakowskiego obok reaktywowanych przedwojennych Sekcji Tenisowych AZS /w 1921 r.- 5 kortów/, KS "Cracovia" /w 1923 r. 6 kortów/ i KS "Czarni" Jasło, powstają nowe żywotne ośrodki: ZTS "Jutrzenka" Kraków /1922 r./ OT "Sokół" Kraków /1925 r./, KS "Beskid" Andrychów /1933-1937/, KS "Chełmek", KT "Krokus" Zakopane /1922-1934/ ZTGŚ "Samson" Ternów, KTH Krynica /1929/, a następnie po niechlubnym doprowadzeniu do upadku w 1927 r. Sekcji "Jutrzenki" /6 kortów/ przez ówczesnego Prezesa M. Statlera - "Krakowski Klub Tenisowy" - i po równie niechlubnej likwidacji w 1938 r. 5-ciu kortów AZS w Parku Krakowskim przez ówczesny Magistrat - "Krakowski Klub Towarzystki." Niestety także na kilka lat przed II wojną - nastąpiła likwidacja - z powodów finansowych OT "Sokół" /8 kortów/.

Na czele Sekcji Tenisowej AZS stanął w 1921 r. Dr Tadeusz Pawlas, jego zastępcą został Dr Witold Połuczek, a członkami zarządu pżk. Zdzisław Zachaczewski, Władysław Jentys, Władysław Szwece i Ksawery Zachar.

W 1922 roku objął kierownictwo Maciej Biesiadecki, a w 1926 r. znowu doc. Dr Pawlas i sprawował je do 1934 r. tj. do wyjazdu na katedrę Uniwersytetu w Wilnie.

Od 1935 r. do rozwiązania sekcji kierownikiem był Dyr. Stanisław Kochanowski.

Kierownictwo renomowanej Sekcji "Cracovii" objął w 1923 r. jej przedwojenny zawodnik i działacz Tadeusz Zebierzewski, a sekretarzem został zawodnik Wiktor Szembek, który już w następnym tj. 1924 r. stanął j na jej czele.

Przez szereg lat obok Dr Szembeka członkami Zarządu byli: Adam Mirocki, Dr Mieczysław Frącszkiewicz, Dr Zygmunt Rosengarten i kpt. Tadeusz Gajda.

W latach trzydziestych kierownikiem Sekcji został pżk. Włodzimierz Tyżskiewicz, a następnie inż. Kazimierz Grudniewicz, który kierował nią ostatnie dwa lata do wybuchu II wojny.

Sekcję "Jutrzenki" kierowali działacze: Dr Wermuth, Dr Idebling, Dr Holzer, Alleshand i Dr Glassner. Działacze ci objęli później kierownictwo Krak.K.Ten.

Zarząd O.T. "Sokół" tworzyli Dr Pozowski, A. Alberti, Kornicki, Kowenicki, Parafiński, A. Miliński, inż. St. Bielecki, inż. Misiąg, O. Wyrobek a kier. Dr I. Münnichem na czele.

Powstaży w 1939 r. Krak. E.Towarzystwo, osiedlony na wydzierżawionych 4-ch kortach od "Sokoła", prowadzili Dr W. Potuczek, Witold Horein i Zygmunt Czyżowski.

Z wymienionych ośrodków klubowych rutynowaną i najsilniejszą drużynę, w początkowym okresie międzywojennego 20-lecia, posiadał AZS w składzie: W. Dubieńska, Dr M. Boniecka, Wł. Szwece, Ks. Zechar, Dr W. Połuczek, R. Kopopka i Dr Wł. Haliński. Skład ten poszerzyli z biegiem lat zawodnicy: Pawlasowa, Połuczowska, Z. Nawrat, Z. Zdanowicz, Tilles, St. Tyszkiewicz, W. Brodkiewicz, Ciężak, Muszyński, Popiel, a przede wszystkim w okresie od 1928 roku do 1934 r. niezrównana Jadwiga Jędrzejewska, talent, jakiego wśród tenisistek polskich do dzisiaj nie było. Z biegiem lat jej ostrzy drive z forehandu, równie dobrze plasowany i płaski, jak slice z backhandu, najlepszy w Polsce volley, wielka dokładność i start - stawiały sławną "Jadzię" w szeregu najlepszych tenisistek świata.

"Cracovia" reaktywowała swą sekcję szabszą drużyną w składzie: H. S. Skawikowska, Z. Wajdzianka, J. Prochowski, G. Landau, St. Wajda i W. Szembek. Drużyna sekcji w następnych latach znacznie się wzmacniła i krzepła, gdy skład jej powiększyli zawodnicy: Marguliesowa, Landanowa, Dintwfnassówna, Zglińska, Spritzerówna, Bystrowska, Gajda, Reben, Łebuzek, Ogrodziński, Baran, Drozdowski, Hand, Kloszek, a przede wszystkim juniorzy sekcji: A. Turnau, W. Horein, /mistrz Polski jun. w 1928 r./ i Z. Czyżowski /mistrz Polski jun. w 1929 r./

W okresie swego 5-letniego istnienia dobrą drużynę posiadała "Jutrzenka". Oto jej skład: Blanksteinowa, Lieblingowa, Arnbausówna, Dr Holzer, Liebling, Eder, Cenzor, Wilder, Einhorn, Syrop, Laudan II i znakomity junior E. Wittman /pierwszy mistrz Polski jun. w 1927 r./ Po rozwiązaniu sekcji najsilniejsi zawodnicy: Blanksteinowa, Cenzor, i Liebling zasilili "Cracovię". Reszta zawodników przeszła do nowopowstałego Krak. Kl. Ten.

W szeregach drużyny "Sokoła" występowali tacy zawodnicy jak: Bielecka, Misiągowa, Parafińska, Krupianka, Pozowska, Andrzejewski, Juszczyński, Alberti, Bielecki, Kornicki, Wyrobek, Maszewski, Lechner, Gajewski, Herbst i rewelacyjny junior Torżowski /mistrz Polski 1932 r. a następnie Międzynarodowy Mistrz Polski - 1936 r., i Narodowy Mistrz Polski w 1937 r./.

Po likwidacji "Sokoła" Pozowska, Parafińska i Gajewski przeszli do AZS, a Bielecka, Andrzejewski, Herbut i Lechner do "Cracovii", wzmacniając wydatnie obie te sekcje.

Następnie po likwidacji AZS w 1939 r. Połuczka, Gajewski i Nawratik przeszli z kolei do "Cracovii".

Kilku dobrych zawodników jak Kraszewski, Łabuński i słynny narciarz Muckenbum - posiadał "Krokus" /AZS/ Zakopane /1922-1934 r./

Również kilku dobrych tenisistów wchodziło w skład "Samsona" Tarnów. Byli to: para Simchów, Bendetz, Rubin i mistrz Polski juniorów z 1931 r. J. Hollsender.

Celem należytego ruszenia w województwie Krakowskim - tenisa - koordynacji rozgrywek międzyklubowych - wobec znikomej opieki istniejącego już PZiT - krakowscy działacze tenisowi w porozumieniu i uzgodnieniu naczelnych zasad z działaczami śląskimi - zorganizowali w 1924 r. wstępną magistraturę nazwaną początkowo Kolegium Okręgowym dla Rozgrywek Międzyklubowych, które następnie przetworzono w pierwszy terenowy w Polsce Krakowsko-Śląski Okręgowy Związek Lawn-Tenisowy, zrzeszający najsilniejsze kluby krakowskie i katowickie: AZS, "Cracovia", "Jutrzenka", "Sokół", oraz katowicki K.T. i K.S. "Pogoń" Katowice, z siedzibą w Krakowie.

Na czele tej magistratury stanął Prezes Dr Witold Połuczka /AZS/ a w skład pierwszego Zarządu weszli: kpt Gajda /Cr/, A. Alberti /Sok./ i red. Bernstock /Kat./.

Okres połączenia tych klubów w jednym Okręgu trwał cztery lata tj. do czasu gdy w maju 1928 r. nastąpił rozdział i utworzony został samodzielny Krakowski Okręgowy Związek Lawn-Tenisowy, zatwierdzony następnie przez PZiT.

Prezesami OZiT byli kolejno z klucza klubowego: płk. Włodzimierz Tyszkiewicz /Cr./, Ryszard Konopka /AZS/ i Antoni Miliński "Sok.", a następnie znów przez szereg lat do 1939 r. tj. do wybuchu II wojny Dr W. Połuczka, wspomagany przez ruchliwego kpt. sport. Związku Feliksa Dziubę /Sok./.

Związek nie posiadał wówczas w przybliżeniu tych możliwości, ani podstaw materialnego bytu, jakie dzięki obecnemu ustrojowi posiada dzisiaj, - nie posiadał całymi latami swego odrębnego lokalu, a o utrzymaniu siły biurowej nie było mowy. Nie istniały wojewódzkie czy miejskie władze sportowe, dotujące Związki i koordynujące ich plany

i prace poszczególnych dyscyplin. Nie mając odpowiednich warunków odbywał Związek bardzo rzadko swe zebrania. Nie było dostatecznych możliwości wpływu na tworzenie nowych ośrodków tenisowych na prowincji, a ze względu na brak innych OZiF i brak funduszy, trudne było nawiązywanie kontaktów z innymi miastami, tym więcej, że na koszty wyjazdu reprezentacji czy przyjmowania w Krakowie innych reprezentacji musiały łożyć kluby. Zasadniczo działalność ograniczała się do organizowania indywidualnych Mistrzostw Okręgowych, Rozgrywek Międzyklubowych w Okręgu, od 1927 r. Drużynowych Mistrzostw Polski, sporadycznych zawodów międzymiastowych ze Śląskiem i Lwowem, oraz międzynarodowych kobiet i mężczyzn.

Te ostatnie zawody kobiet z Berlinem i Austrią, oraz mężczyzn z Monaco uwiecznione zostały wysoko wygranymi meczami przez krakowian.

Mimo wszystkich trudności - dzięki pracy działaczy Okręgu i klubowych - rezultaty były pozytywne, a ośrodek zajął odpowiednie miejsce w tenisie polskim w ogóle, a w kobiecym i juniorów stał się właściwie bezkonkurencyjny.

Należy podnieść, że w omawianym okresie rozgrywki Międzyklubowe o Puchar Okręgu prowadzone były w dwu klasach, w których niejednokrotnie brało udział ponad sto tenisistek i tenisistów Okręgu.

W okresie do 1925 r. do rozgrywek Międzyklubowych stawiało po dwie kobiety i 4 mężczyzn i rozgrywano mecze 10-punktowe tzn. 6 singli, 2 mixty i 2 deble, następnie do 1928 r. rozgrywały dwie kobiety i ośmiu mężczyzn mecze 16-punktowe /10 singli, 2 mixty i 4 deble/, poczym do 1930 r. nastąpił system 13-punktowy z dwoma kobietami i sześciu mężczyznami, którzy rozgrywali 8 singli, 2 mixty i 3 deble, a od 1931 r. skłód zawodników pozostał taki sam z tym, że dodano debl kobiet i w ten sposób mecze były 14-punktowe.

Niezależnie od tych rozgrywek poczęto od 1927 r. rozgrywać wprowadzone przez PZiF Mistrzostwa Drużynowe Polski w 7-miu punktach z udziałem dwu mężczyzn i jednej kobiety /4 single mężczyzn na krzyż, 1 singel kobiet, jeden debl i 1 mixt/.

Dla orientacji odnośnie skłódów i sił klubowych - kilka przykładów z zawodów omawianego okresu:

Rok 1925 AZS w skłódzie: Dr Boniecka, Pawlasowa, Dr Pożuczek, Nowina, Dr Pawlas, Dr Fille, Rosner, Chyliński, St. Tyszkiewicz, Alwas przeciw "Jutrzence" w skłódzie: Armhausówna, Leiblingowa, Wölder,

Liebling, Einhorn, Syrop, Landau, Reppaport, Mandelbaum, Gross - 10 : 6.

Rok 1928. AZS w składzie: Boniecka, Jędrzejowska, Konopka, Nawratil, Pożuczek, Brodkiewicz, Zdanowicz, Popiel przeciw Cracovii w składzie: Landauowa, Marguliesowa, Horain, Prochowski, Landau, Hand, Czyżowski, Jaxa - 7 : 6.

AZS w tym samym składzie przeciw "Sokołowi" w składzie: Pozowska, Bielecka, Jureczyński, Alberti, Komornicki, Kozłowski, Wyrobek, Gadomski - 9 : 4.

"Cracovia" przeciw "Sokołowi" w tych samych składach - 8 : 5.

KKT Katowice w składzie: Stephaⁿ, Zebrzewska, Steiner, Foerster /Nar. Mistrz Polski z 1924 r./, Dawid, Nikisz, Fitzek, Pinta, Thomas, Tetzlaff przeciw Krak. K.T. w składzie: Frydecky, Lieblingowa, Blanksteinowa, Wittmanⁿ, Dr Holzer, Dr Leibling, Dr Wehmuth, Syrop, Kohn - 10 : 3.

Drużyny rozgrywały każdą z każdą w dwu kolejkach.

Rok 1929. "Cracovia" przeciw AZS - 7 : 6. Mimo wysokiego poziomu zawodniczek AZS Jędrzejewskiej i Bonieckiej, powodem prymatu "Cracovii" byli znakomici młodzi zawodnicy Horain i Czyżowski.

"Cracovia" przeciw KS "Pogoń" Katowice w składzie: Zaleska, Rembalska, Stadler, Zahaczewski, Koniakowski I, Koniakowski II, Wojnar - 12 : 1.

"Sokół" przeciw "Pogoni" - 10 : 3.

"Sokół" przeciw KKT Katowice - 7 : 6

Rok 1931. AZS w składzie: Horain, Dr Brodkiewicz, Czyżowski, Popiel, Bortnik, Czarnecki, Szyszko, Pozowska, Boniecka, przeciw "Cracovii" w składzie: Andrzejewski, Dr Liebling, Kuleszycki, Prochowski, Beran, Cenzor, Semilski, Blanksteinowa, Marguliesowa, Spytzerówna 7 : 5, oraz w.o. wobec ministra niestwienia się Andrzejewskiego, najlepszego zawodnika "Cracovii".

AZS w tym samym składzie przeciw "Sokołowi" w składzie: Misiągowa, Bielecka, Maszewska, Leckner, Gajewski, Herbst, Torżowski inż. Bielecki - 9 : 5.

Rok 1934. AZS w składzie: Tarłowski, Czyżowski, Ciępek, Nawratil, Brodkiewicz, Szyszko, Z. Jędrzejewska, Boniecka, Dubieńska, przeciw "Sokołowi" w składzie: Maszewski, Gajewski, Turnau, Bielecki, Bunsch, Alberti, Bielecka, Misiągowa, Parafińska - 11 : 3.

"Cracovia" w składzie: Marguliesowa, Babirecka, inż. Herbst, Dr Liebling, Lechner, Kusiak, Strouhal, Babirecki przeciw Krak. K.Ten. w składzie: Scheckówna, Zuckermanówna, ~~Moore~~^{by}, Ritterman, Eder, Liebeskind, Hand, Wehrmuth, Feldman - 10 : 4.

W zawodach o DMP. AZS zdobywając Mistrzostwo Okręgu, doszedł od razu w 1927 r. do finału z Łódzkim KMT, co było niewątpliwie dużym sukcesem Krakowa.

Na przestrzeni dalszego okresu 20-lecia AZS doszedł dwukrotnie do półfinału DMP.

Z WKS "Legia" i AZS Poznań, ale oba te mecze przegrał identycznie 3 : 4. Do dalszych rozgrywek w DMP jako mistrz okręgu doszła w 1928 r. też "Cracovia", po zwycięstwie /znowu dzięki młodemu Horainowi i Czyżowskiemu/ nad silnym AZS, a w 1929 r. podobny sukces osiągnął "Sokół", również po zwycięstwie /dzięki ~~Muszczyńskiemu~~^{muszczyńskiemu} i Andrzejewskiemu/ 4 : 3 nad AZS.

Z zawodów międzymiastowych należy wspomnieć o kilku najważniejszych spotkaniach reprezentacji Okręgu z reprezentacjami Lwowa i Śląska.

Zawody Kraków - Lwów o Puchar Targów Wschodnich rozegrano we Lwowie trzykrotnie. W 1929 r. w składzie: Boniecka, Jędrzejewska, Horain, Konopka, Andrzejewski i Liebling przeciw Kierskiej, Orzechowskiej, Laudesównie, Weżeszczukowej, Kucharowej, St. Kończowi, Stalowi, Lentnerowi i Nawratilowi z wynikiem 8 : 3 dla Krakowa /rozegrano 6 singli, 2 deble, 2 mixty i 1 debel kobiet/. W 1930 r. rozegrano te zawody po raz drugi we Lwowie z wynikiem 7 : 4 dla Krakowa, którego barw bronili: Jędrzejewska, Pozowska, Liebling, Czyżowski, Horain, Kloszek, i Maszewski przeciw Orzechowskiej, ~~Weżeszczukowej~~^{Orzechowskiej}, Kruczkiewiczównie, Pohorylesowi, Kończowi, Hebdzie, Lentnerowi i Nawratilowi. Trzecie zawody rozegrano również we Lwowie w 1932 r.. Barw Krakowa bronili: Pozowska, Bielecka, Liebling, Tarłowski, Herbst i Horain, a Lwowa: Weżeszczukowa, Orzechowska, Pohoryles, Kończ, Jaworski, Hebda, Kuchar i Altschuller.

W latach 1929, 1930 i 1931 rozegrano trzykrotnie zawody Kraków - Śląsk - pierwsze i trzecie w Katowicach, a drugie w Krakowie, z wynikami kolejnymi: 13 : 4, 11 : 6 i 7 : 8 dla Krakowa. Barw Krakowa bronili: Boniecka, Jędrzejowska, Pozowska, Lendauowa, Bielecka, Krupianka, Horain, Konopka, Andrzejewski, Liebling, Połuczek, Czyżowski, Maszewski, Juszczyński, a Śląska: Miozga, Stedler, Czyżowski, Steiner, Foerster, Wittmanu, Volkmerówna, Kubierska, Gawronówna, Pajonkówna.

Pierwsze wyjazdy zagraniczne po I wojnie światowej nastąpiły w 1922 r.. Wyjechali wówczas do Budapesztu: W. Dubieńska, Szwede, Dr Kł. Połuczek, Dr Weyrsenhoff, Zapiński i Wojciechowski. Na turniej do Czerniowiec /Rumunia/ wyjechali: Dubieńska, Szwede, Zachar, Połuczek, i Wł. Jentys. W turnieju tym Zachar doszedł do finału singla, który miał sędziować sam Prezes Związku Rumuńskich Związków Sportowych Król Karol. Z powodu deszczu nie doszło do finału i Król nie dostąpił zaszczytu sędziowania krakowskiemu czołowemu tenisistcie.

Wyjazdy te i inne na turnieje indywidualne odbywały się oczywiście za własne pieniądze zawodników, którzy nawiązywali przy wyjazdach kontakty, powodujące w rewanżu przyjazdy na turnieje zagranicznych tenisistów do Krakowa, Zakopanego, Krynicy czy Rabki.

W indywidualnych turniejach obok "starej gwardii" krakowskiej, o której była już mowa, należy podnieść postępy i sukcesy młodszych i najmłodszych tenisistów Okręgu: Jadwigi i Zofii Jędrzejewskich, Bieleckiej, Pozowskiej, Rabena, Nawratila, Lieblinga, Wittmanna, Horaina, Czyżowskiego, Andrzejewskiego, Juszczyńskiego, Herbata, Tarżowskiego - że wymienimy tylko najlepszych, którzy przy pomocy działaczy klubowych Okręgu - swą usilną pracą i ambicją doszli na ogół do wysokich lokat w tenisie polskim. Nie było bowiem ani hal treningowych, ani kadry trenersko-instruktorskiej, z czego mogliby młodzi korzystać. Sporadyczne angażowanie z początkiem lat 20-tych przez "Cracovię" trenera Fr. Koźelucha, czy przez AZS Erbera i Buriaka miało miejsce zanim wymienieni rozpoczęli właściwą grę w tenisa. Wprawdzie AZS angażował jeszcze na krótkie okresy paromiesięczne w 1932 r. Kadego, a w 1934 r. Bolzano, ale KOZiM nie mógł sobie pozwolić na żadnego trenera dla kadry Okręgu.

Jak wysoko w skali ogólnopolskiej w okresie końcowych lat 20-tych i początkowych 30-tych notowani byli młodzi krakowianie dowodzi fakt 6-krotnego zdobycia przez juniorów Okręgu pierwszego

miejsca w ogólnopolskich rozgrywkach, mimo to że ani jeden z naszych czołowych zawodników /starszych, czy młodszych/ nie cieszył się opieką PZIT i nie był wysyłany za granicę na Międzynarodowe Turnieje. Szczęście to miała jedynie najlepsza polska tenisistka krakowianka Jadwiga Jędrzejowska, którą PZIT na mocno obsadzone Międzynarodowe Turnieje na Rivierze itp. wysyłał. Wielki talent, pracowitość, ambicja i obycie turniejowe doprowadziły też "Jadzię" w 1937 r. do wicemistrzostwa Wimbledonu, gdzie w finale przegrała w 3 setach z Round i wicemistrzostwa USA w New-Yorku - Forest Hille, gdzie przegrała finał z Lizana-Ellis w stosunku 2 : 6, 4 : 6.

Najpoważniejszą imprezą indywidualną w Okręgu były zorganizowane w 1921 r. na kortach AZS z ramienia PZIT Narodowe Mistrzostwa Polski, które wogóle rozegrane po raz pierwszy, właśnie w Krakowie. Do NMP - jak i dzisiaj - dopuszczał Polski Związek ograniczoną liczbę najlepszych polskich tenisistów i stąd ciężar gatunkowy tej imprezy i Mistrzostwo - mężczyzn zdobył E. Kleinadel W-wa, przed Wł. Szwedem - kobiet W. Richterówna Łódź przed W. Dubieńską - gry podwójnej: para Kleinadel, Kowalewski W-wa, przed parą Szwede, Zachar - gry mieszanej: para Zachowska, Kleinadel, przed parą Richterówna Kowalewski. Tak więc na 4 konkurencje krakowianie zdobyli 3 wicemistrzostwa.

NMP organizowane były w okresie międzywojennym na kortach AZS, jeszcze w latach 1927, 1932 i 1937. W roku 1927 Dubieńska zdobyła ponownie wicemistrzostwo w singlu, a nadto mistrzostwo gry podwójnej kobiet: Groblewska IKT, Jędrzejowska, a wicemistrzostwo Dubieńska, Boniecka. Mistrzostwo gry mieszanej zdobyła para Dubieńska, Czetwertyński W-wa, a wicemistrzostwo para J. Jędrzejowska, Zachar. W roku 1932 Mistrzostwo kobiet zdobyła Jędrzejowska, a wicemistrzostwo Dubieńska, nadto wicemistrzostwo gry mieszanej zdobyła para Dubieńska Wittmann.

Obok dużych sukcesów sportowych tenisistów Krakowa należy podkreślić wzorową pracę organizacyjną działaczy AZS doc. dr Pawlana, Dr Połuczka, płk Zachaczewskiego i Malsburga, czego dowodem mecze kobiet /1930/ Polska - Austria 4 : 1 /1931/ Kraków - Berlin 2 : 3, oraz zawody /1932/ Polska - Austria 5 : 2, Kraków - Monaco 5 : 2, Kraków-Zagrzeb 3 : 3 /niedokończone z powodu deszczu/, Kraków - Praga dwa razy Kraków - Bukareszt, AZS Kraków - ASV Wiedeń.

W 1932 r. wystąpił w AZS "Cyrk" Wildena" z nim, Najuchem, Nussleinem i Barnsem.

Poza wspomnianym NMP organizowano w Krakowie periodycznie dwie duże imprezy tenisowe.

Turniej o Mistrzostwo Krakowa na kortach AZS, i Turniej o Mistrzostwo Małopolski na kortach "Cracovii" - przeważnie w obsadzie międzynarodowej.

Starszy, bo zainicjowany przez "Cracovię" jeszcze w 1910 r. - o czym wyżej już wspomniano - był turniej o Mistrzostwo Krakowa, podjęty po I wojnie przez AZS w 1924 r i organizowany następnie od 1928 r. do 1930 r. corocznie, a po przerwie, spowodowanej brakiem funduszy, urządzony ostatni raz w 1938 r. Obsada tych turniejów była wyborowa, ze względu na udział najlepszych rakiet polskich, oraz bardzo dobrych zagranicznych.

W 1924 r. obok czołówki polskiej wzięli udział w Turnieju Czesi: Żofka, Rudis i Jelen, oraz austriacy: Judd, Leyrer i Kerthy.

W 1928 r. startowali najlepsi tenisiści polscy, oraz Czesi: Macenauer /czołówka światowa/ i Malecek, Nedbalek, Siba, Sada i panie Friedecky, Rohaczowa i Wyskowska, dalej Niemcy: Lorenz, Falbe i panie Neppach oraz z Węgier Baumgarten.

W 1929 r. stawili się obok rakiet polskich Rumunii: Boter, Horh oraz p. Cara Costea.

W turnieju tym młodzianka Jędrzejowska /która od tego roku zdobywa przez wiele lat NMP kobiet/ zajmuje I miejsce przed Orzechowską /LKT/. Mistrzostwo mężczyzn zdobywa Boter przed Lantnerem /Lwów/, debła: para Boter, Horch przed Zacharem, Konopka /AZS/, mixta: para Orzechowska, Nawratil przed parą Boniecka, Horain.

W 1930 r. obok Polaków biorą udział w turnieju Węgrzy Gabrovits i Zity, oraz rewelacyjny Czech Hecht.

W 1938 r. w Turnieju o Mistrzostwo Krakowa podziwiano niezwykły talent 18-letniego Łódzianina Władysława Skoneckiego, aktualnie Narodowego Mistrza Polski juniorów, późniejszego najlepszego tenisiste polskiego, po II wojnie przez kilka lat zawodnika krakowskiego, Narodowego Mistrza Polski w latach 1946 do 1950, oraz Międzynarodowego MP z lat 1946, 1948 i 1949.

Drugą pod względem hierarchii i obsady dużą imprezą tenisową był organizowany przez "Cracovię" od 1928 r. - z przerwami - do wybuchu III wojny Turniej o Mistrzostwo Małopolski.

Turniej ten został de facto zorganizowany po raz pierwszy na kortach AZS już w 1922 r. jako turniej o Mistrzostwo Zachodniej Małopolski i to w obsadzie międzynarodowej z udziałem dwu b. dobrych Węgrów: Kelemena i Góncza /"Cracovia" została renomowana po I wojnie dopiero w 1923 r./ Był to właściwie pierwszy w okresie międzywojennym turniej Międzynarodowy, w którym Mistrzostwo zdobyli w grach pojedynczych Kelemen i Dubieńska, a w podwójnych pary: Dubieńska, Kelemen i Szwede, Zachar. II Miejsca przypadły w singlu Szwedemu i Bonieckiej, a w deblach parom Liebliengowa, Góncz i Whitehead, Szczerbiński /WIKT/.

Po przerwie w 1928 r. już na kortach "Cracovii" w Międzynarodowym Turnieju o Mistrzostwo Małopolski wzięli udział czołowi zawodnicy polscy, oraz Czesi Maleczek, Nedbałek, Sada oraz p. Friedetzky. I miejsce mężczyzn zajął Dr Foerster /Narodowy M.P. z 1924 r./, II Steiner /obaj Kat.K.T./, kobiet: I Jędrzejowska, II Friedetzky, w deblu I para: Foerster, Steiner, II Zachar, Konopka /AZS/, w mixcie I para: Boniecka, Horain, II Friedetzky, Nedbałek.

W Turnieju tym rozegrano również konkurencję juniorów, w której w grze pojedynczej I miejsce zdobył Horain, a II Czyżowski /obaj Cr./, a w grze podwójnej I para Horain, Czyżowski, a II Eder, Feldman /Krak.K.T./

W 1930 r. - już tylko w obsadzie krajowej w turnieju zwyciężyli: w singlach: I Horain, II Liebling /obaj Cr./, oraz I Jędrzejowska, II Boniecka /obie AZS/, w grach podwójnych: I Horain Liebling, II Prochoński, Kłoszek, /obaj Cr./, oraz I Jędrzejowska, Konopka, II Dubieńska, Horain.

W 1932 r. T. o M. Małopolski rozegrano wyjątkowo na nowych 8-miu kortach "Sokoła", ze względu na to, że w tym okresie na kortach "Cracovii" z okazji 25-lecia - zorganizowany został jubileuszowy Turniej Tenisowy "Cracovii", który zgromadził całą czołówkę krakowską /ze wyjątkiem bawiącej w Wimbledonie Jędrzejowskiej/ i był zawo dami właściwie o Mistrzostwo Krakowa.

Turniej o M. Małopolski w 1932 r. o którym właśnie nowa, przyniósł kilka sensacji tenisowych.

Rewelacyjny junior "Sokoła" Tarżowski, o którym już tutaj wspomniano, wyeliminował w półfinale łatwo kilkuletnią pierwszą rakieta Krakowa: Horaina w stosunku 6 : 3, 6 : 3, a bardzo dobry Nowratil /AZS/ pokonał - w drugim półfinale drugą rakieta Krakowa: Leiblinga również w dwa setach w stosunku 6 : 3, 7 : 5 .

W finale stojącym na wasokim poziomie, Tarłowski zwyciężył Nawratila stosunkiem 4 : 6, 6 : 4, 6 : 1, 7 : 5.

W ten sposób Mistrzostwo zdobył Tarłowski, II m. Nawratil, a dwaj najlepsi w tym okresie krakowainie Horain i Liebling musieli się zadowolić trzecimi miejscami. Finał kobiet: Dubieńska - Pozowska 6:1, 6:3, finał debla - po ciężkiej walce - Horain, Nawratil - Tarłowski Herbst 4:6, 6:0, 6:1, 4:6, 6:4, a finał mixta Pozowska, Horain - Bielecka, Tarłowski 6:2, 6:0, .

W latach 1935, 1936 i 1939 w zorganizowanym już stale znowu na kortach "Cracovii", Turnieju Małopolskim, Tarłowski powtarzał swoje sukcesy i Mistrzostwa do II wojny nikomu już nie oddał.

W okresie swej stosunkowo krótkiej - jak wyżej wspomniano - działalności, zorganizowała "Jutrzenka" na swych kortach w latach 1926 i 1927 dwa Międzynarodowe licznie i dobrze obsadzone Turnieje z udziałem czołowych rakiąt polskich, oraz takich zagranicznych jak Czech Hermans, Węgry Gőnez i Dörnez, Austriacy Horch i Lichtschein, i Niemcy Heydenreich i p. Surig.

Wszystkie opisane wyżej turnieje - podobnie jak NMP - stały na wysokim poziomie sportowym ze względu na klasę startujących zawodników, oraz organizacyjnym ze względu na pracę krakowskich działaczy.

Dla ilustracji zainteresowania pięknym sportem tenisowym w Krakowie wypada wspomnieć, że w latach 1929 do 1931 trzy turnieje zorganizowała I.M.C.A. na swym jedynym kortcie.

Mistrzostwo I.M.C.A. w 1929 r. zdobył Horain w singlu, a wraz z Czyżowskim w deblu.

Od 1934 r. do wybuchu II wojny organizował Krakowski Okręgowy Związek Lawno-Tenisowy corocznie Mistrzostwa Okręgowe dla dopuszczanych do tych zawodów tenisistów województwa.

Piękną kartę działalności krakowskiego AZS stanowiły organizowane w okresie międzywojennym turnieje o Mistrzostwa Zakopanego, Krynicy i Rabki, które - niejednokrotnie - w obsadzie międzynarodowej - cieszyły się dużą frekwencją z jednej strony startujących zawodników, a z drugiej kuracjuszy tych miejscowości.

W turniejach tych bił Horain takie rakiety, jak St. Kołcz, Wł. Kuchar, Pohoryles i Stahl.

Powstały w 1939 r. - po zwikwidowaniu AZS - Krakowski Klub Towarzyski, zorganizował na wydzi rżawionych od "Sokoła" kortach

swój jedyny turniej wiosenny.

W latach trzydziestych następuje istna wędrówka tenisistów krakowskich i zmiany barw klubowych: z "Cracovii" Turnaua do "Sokoła" Horaina i Czyżowskiego do AZS, z "Jutrzenki" Blanksteinowej, Lieblinga, Cenzora i Handa do "Cracovii", z "Sokoła" Bieleckiej Lechnera i Herbsta również do "Cracovii", a Pozowskiej Parafińskiej i Tarżowskiego do AZS., oraz w 1939 r. z AZS Połuczkowej i Gajewskiego do "Cracovii", a Parafińskiej, Nawratila, Horaina i Czyżowskiego do Krak. Klubu Tow..

Wędrówki te uszczuplały wzgl. wzmocniały poszczególne kluby, ale wszystko na terenie KOZIT. Dużo gorsze zmiany i wręcz katastrofalne osłabił Okręg przynoszą wyjazdy z Krakowa: Jadwigi i Zofii Jędrzejewskich, oraz Andrzejewskiego do Warszawy, Wittmanna, Tarżowskiego, Czyżowskiego i Dubieńskiej na Śląsk, Jan~~u~~czyńskiego do Brazylii, Herbsta do Białegostoku, oraz wycofanie się z tenisa Pozowskiej. Oczywiście pociągnęło to olbrzymie obniżenie poziomu reprezentacji KOZIT. Wyjechał też do Wilna prof. Dr. Pawlas, co niewątpliwie było dużą stratą organizacyjną dla AZS i Okręgu. Usunął się też - z powodu naważu/pracy zawodowej - z działalności adw. Dr Szembek.

Trudności pracy Okręgowego Związku, o których już wyżej mówiono i podane tu zmiany i straty pociągnęły za sobą obniżenie ogólne poziomu organizacyjnego i sportowego KOZIT, a dwa najsilniejsze Kluby Krakowa: AZS i "Cracovia" nie zgłaszały się nawet nie brały przez kilka lat udziału w Mistrzostwach Drużynowych polskiej Ligi, do której należały.

Dla uzupełnienia całokształtu omawianego okresu 20-lecia wypada jeszcze dodać, że PZIT powoływał z pośród najlepszych tenisistów Okręgu do udziału w drużynie Polski w Pucharze Davisa - tej najwyższej klasy imprezie tenisowej - w 1925 r. Szwedego z Anglią, w 1934 i 1935r. Wittmanna z Włochami i Estonią, oraz w latach 1935, 1936, i 1937, Tarżowskiego z Estonią, Grecją, Płd. Afryką, Austrią i Czechosłowacją.

Nadszedł nieszczęsny dzień 1 września 1939 r. a z nim - już po raz drugi - koszmarne przerwa działalności i rozwoju sportu polskiego wogóle, a tym samym także działalności PZIT, KOZIT i Klubów - do roku 1945. - W okresie tym zginęło i zmarło wielu działaczy i zawodników Okręgu. Cześć ich Pamięci!

Po 5 1/2 latach Kraków, którego stare mury - w porównaniu z innymi ośrodkami Polski - ocalały, zorganizował szybko życie sportowe w odrodzonej Ojczyźnie.

Nie pozostał w tyle także tenis krakowski. Warszawa leżała w gruzach i Kraków na okres najbliższych kilku lat stał się tenisową stolicą Polski, a szybko odbudowane 4 korty "Cracovii" - jej ośrodkiem. Już w maju 1945 r. przystąpili działacze krakowscy do tworzenia władz i poszczególnych ośrodków tenisowych.

Tu w Krakowie zawiązał się "Tymczasowy Komitet Organizacyjny Polskiego Związku Tenisowego" /z którego nazwy usunięto nieistotne w naszych warunkach słowo "Lawa"/. Komitet ten w składzie: Feliks Dziuba, Dr Mieczysław Frączkiewicz i Dr Wiktor Szembek z "Cracovii", Dr Witold Połuczek i Helena Szerackówna z K.T. "Krakus", oraz Aleksander Olchowicz z WKS "Legia" W-wa /przedwojenny kapitan sportowy i Wiceprezes PZMT - osiedlony w Krakowie/ - nawiązał kontakty ze wszystkimi ośrodkami tenisowymi w Kraju i po wstępnych pracach przygotowawczych zwołał na dzień 11.VIII.1945 r. do Krakowa pierwsze Organizacyjne ~~faktyczną~~ Zgromadzenie Delegatów /28-niu z Warszawy, Śląska, Łodzi, Poznania, Inowrocławia i Krakowa/ założycieli - konstytuujące /po raz drugi/ Polski Związek Tenisowy z siedzibą w Krakowie. Na czele PZT stanął poseł Aleksander Olchowicz, w skład Prezydium weszli: Stanisław Briesemeister /"Legia"/, Dr Witold Połuczek /"Krokus"/, Dr Kazimierz Skulicz /"Pogoń"Katow./, Dr Mieczysław Frączkiewicz /Cr./, Dr Wiktor Szembek /Cr./, i Feliks Dziuba /Cr./, a nadto członkowie Zarządu: Dr Wacław Brodkiwicz /Cr./, inż. Krzysztof Herbst /Cr./ i Helena Szerackówna /"Krakus"/. Powołano nadto referaty: juniorów inż. Gerych /W-wa/, prasy red. Mażcużyński /Łódź/, radia red. Dall /W-wa/, oraz Komisję Weryfikacyjną /celem zbadania okresu okupacji działaczy, trenerów i zawodników/ w składzie: Prezes Olchowicz, St. Briesemeister, H. Jonszta /Kat./, Dr Połuczek i Dr Szembek, którego ustanowiono honorowym rzecznikiem Związku.

PZT zgłosił natychmiast ponownie akces do IPTT i udział Polski w zawodach o Puchar Dawisa, czego efektem był już w 1946 r. start J. Jędrzejowskiej w Wimbledonie i rozegranie w Warszawie w 1947 r. pierwszych powojennych zawodów o Puchar Davisa z Anglią w składzie: J. Hebda i Wł. Skonecki /z wynikiem 2:3/.

Kraków pozostał siedzibą PZT do 1948 r. Zniesienie Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Praysposobienia Wojskowego i utworzenie Głównego Urzędu Kultury Fizycznej, pociągnęło za sobą silne powiązanie jego pracy z pracą renouwantych związków sportowych - wszystkich dyscyplin i komasowanie ich w Warszawie. W konsekwencji tych zmian zapadła w dniu 8.II.1948 r. na Walnym Zgromadzeniu w Krakowie - uchwała przeniesienia siedziby Związku do Warszawy, co pociągnęło oczywiście za sobą /podobnie jak w 1925 r. w Poznaniu/ zmiany osobowe Zarządzie PZT, na czele którego stanął Prezes Wiceminister Obrony Narodowej Gen. Piotr Jaroszewicz, a w skład Prezydium Zarządu weszli: Wiceprezesa H. Jonszta /Pog.Kat./, Dr W.Szenbek /Cr./ i inż.Br. Waydowski /W-wa/, sekretarz inż. J.Olszowski, Skarbnik C. Zawadzki, Kpt.sport. O. Challier, ref.jun. J.Kosiński /wszyscy Legia W-wa/, oraz członkowie Zarządu: inż. K. Herbst /Cr./, St. Nieszuchowski /Sop.KT/ i *mjr* St. Zerzycki /Pog.Kat./.

Podobnie jak przy dobrze rozpoczętej i kontynuowanej pracy w Krakowie, Zarząd obecny uzyskał dalsze pozytywne rezultaty rozwoju i popularyzacji tenisa, oraz kontaktów zagranicznych.

Wszystkie Polskie Związki Sportowe posiadały - podobnie jak przed II wojną światową - swą naczelną - również społeczną magistraturę - Związek Polskich Związków Sportowych z Prezesem inż. ~~Lothem~~ Lothem na czele i siedzibą w Warszawie. Jednym z jej trzech Wiceprezesów był krakowski działacz tenisowy - Dr W.Szenbek.

Gdy jednak z biegiem najbliższych lat nastąpiło dalsze przekształcenie GKKF na Główny Komitet Kultury Fizycznej /dzisiejszy GKKFiT/ rozpoczęto odgórneprzeorganizowanie sportu polskiego, przestały istnieć Polskie Związki *ki* wszystkich dyscyplin po kolei, a następnie także owa naczelna magistratura ZPZS, której agendy miał przejąć Centralny Organ Zrzeszeń Sportowych.

Związki poczęto przekształcać w poszczególne Sekcje GKKF.

W wyniku powyższych zarządzeń na Walnym Zgromadzeniu w dniu 11.II.1950 r. Zarząd PZT z Prezesem Gen. P. Jaroszewiczem na czele złożył swe mandaty, a zebrani Delegaci Klubowi powzięli uchwałę o rozwiązaniu PZT i powołaniu Sekcji Tenisa GKKF, która miała przejąć agendy Związku. Na czele Sekcji stanął inż. J.Olszowski, a w skład jej z Krakowa wszedł Dr W.Szenbek, a w następnych latach także mgr A.Gajewski i inż. K.Herbst.

fiungowai

W ten sposób na okres siedmiu lat przestał PZT ponownie ~~figurować~~
a razem z nim także poszczególne OZT w kraju, w miejsce których powo-
żano Sekcje Tenisa WKKF-ów.

Biurokratyczna centralizacja pozbawiła na ten okres działaczy społecz-
nych własnej inicjatywy i swobody działania, podporządkowała niefacho-
wym często zarządzeniom i zniechęcała ich do pracy, chociaż początkowo
okres ten witany był jako postęp w kierunku demokratyzacji sportu
i jakaś zdobycz organizacyjna.

Dopiero w dniach 23-24.III.1957 r. na ponownym Organizacyjnym
Walnym Zgromadzeniu, ukonstytuowano - już po raz trzeci - Polski
Związek Tenisowy z siedzibą w Warszawie, z Prezesem mgr Andrzejem
Majewskim na czele.

W skład ówczesnych władz PZT weszli z Krakowa i zasiadający w nich do
dzisiaj Dr W. Szembek, mgr A. Gajewski i inż K. Herbst.

Ta centralna tenisowa magistratura organizacyjna figuruje do
obecnej chwili w Warszawie.

Niemal równocześnie z renowacją PZT w Krakowie w 1945 r. - na
Organizacyjnym Zebraniu Klubowych działaczy Krakowskich - ukonstytu-
owano / po raz drugi/ Krakowski Okręgowy Związek Tenisowy - znowu -
jak przed wojną - jako pierwszy terenowy Związek w kraju. Na czele
KOZT stanął Prezes Dr W. Potuczek, sekretarzem została H. Szerafcówna
a dalszymi członkami Zarządu ~~██~~ mgr. A.
Gajewski, mjr Szram i Dr W. Szembek /wszyscy Cr/.

W ciągu następnych lat, ¹⁹⁴⁸ do 1951 r. godność Prezesa KOZT
sprawowali zmiennie: mgr Gajewski i Dr W. Szembek.

Podobne ewolucje organizacyjne jak PZT - o czym wyżej wspomniano -
przechodził także KOZT /i inne Okręgi/. Władze Związku figurowały
od 1945r. do 3.III.1951 r., kiedy to Zarząd z ówczesnym Prezesem
Dr. W. Szembkiem na czele, złożył swe mandaty, a Walne Zgromadzenie
powzięło uchwałę o rozwiązaniu KOZT i powołało w jego miejsce Sekcje
Tenisa WKKF. Na czele Sekcji stanął inż. Cholewa, a w skład jej
weszli: mgr Gajewski, kpt. Goldschneider, mgr Gutteter, inż. Herbst,
mgr Kaltbaum, mgr Karut, inż. Mój, inż. Murman, Skotnicki i inż.
Wojnarowski.

Tak przestał ponownie istnieć KOZT na okres do 1957 r. Okres
ten okazał się raczej hamulcem rozwoju kultury fizycznej i sportu,
które przeszły w papierkowe *bytowanie* biurokracji, a praca Sekcji

terenowych była szaba. Stan ten doprowadził w marcu 1957 r. - jak wiemy - do konieczności reaktywowania PZT, w a następnie także OZT.

W ten sposób - także po raz trzeci - ukonstytuowały się władze krakowskiego Okręgowego Związku Tenisowego jako wojewódzka magistratura organizacyjna, figurująca na razie odtąd bez zakłóceń.

Prezesem KOZT został mgr A. Gajewski, który pełnił tę funkcję przez 10 lat, a w skład Zarządu weszli: J. Hebda, inż. K. Herbst, mgr Zb. Ulberski, L. Niziołek, Zb. Fogelman, mgr M. Skąpski, St. Michalski i K. Drodowski. Komisje Rewizyjną tworzyli: Przewodniczący Dr. W. Szembek, oraz członkowie A. Czupryk, T. Kończ, K. Makarewicz i Wł. Stobiecki, a Sąd Koleżeński: Przewodniczący inż. J. Kozłowski, oraz członkowie mgr J. Klejdys, E. Kropiwnicki i inż. A. Teleświcki.

Od początku 1967 r. stoi na czele KOZT Prezes mgr Julian Dracz /SKS "Nadwiślan/

Od pierwszych miesięcy powojennych w 1945 r. należałoby prace ówczesnych - oddanych Tenisowi - działaczy PZT, KOZT i Klubowych - omówić niejako łącznie, ze względu na silne ^{porozumienia} ~~porozumienie~~ organizacyjne przeważnie tych samych ludzi. Niewątpliwie łatwiejsze były sprawy formalnej działalności organizacyjnej w porównaniu z piętrzącymi się trudnościami faktycznego reaktywowania ~~tenisa~~ tenisa, spowodowanym ogromem zniszczeń wojennych w ludziach, obiektach i sprzęcie. Oczywiście nie można było wskrzesić szeregu działaczy /znakomitych zawodników Przemysława Warmińskiego /zginął 26.IX.1939 r. W-a/, Jerzego Gotschalka /zginął na trzy dni przed końcem powstania warszawskiego w 1944 r/, Kazimierza Tarłowskiego, Lieblinga, Prochowskiego, Czyżowskiego, Hollendra, Lechnera, J. Maszewskiego i wielu innych. Do odbudowy przedwojennych i budowy nowych kortów zabrano się z zapałem. W sprzęcie dużą pomoc okazali Okręgowi Tenisiści czechosłowacy z Morawskiej Ostrawy, dostarczając pierwszych piłek, rakiet i naciągów.

Działacze Okręgu i Klubowi zdawali sobie od początku sprawę z konieczności przygotowania możliwie szybko - garnącej się początkowo przede wszystkim do "Cracovii", a później i do innych Klubów - zdolnej młodzieży tenisowej, celem wypełnienia luki, spowodowanej okresem II wojny. Pracowało się i pracuje coraz intensywniej - oczywiście przy pomocy działaczy i kadry trenersko-instruktorskiej klubów - w kierunku poszerzenia szkolenia młodzieży, organizowania

zgrupowań z instruktorami, zapewnienia w miarę możliwości warunków treningowych zawodnikom, nadzoru nad Klubami odnośnie pracy wychowawczej zawodników, właściwego zachowania się na treningach, obozach i zawodach - przy wyciąganiu odpowiednich wniosków przy wszelkiego rodzaju przekroczeniach. Układa się prawidłowy kalendarz imprez Okręgu nie kolidujący z ogólnopolskim kalendarzem PZT, celem umożliwienia zawodnikom brania udziału w imprezach ogólnopolskich. Sporządza się corocznie - z końcem sezonu - listy klasyfikacyjne kobiet mężczyzn, juniorów i młodzików. Ostatnio - zgodnie z zaleceniami Władz Sportowych - utworzono dla zawodników Okręgu trzy klasy sportowe za 1967 r. obejmujące seniorów i juniorów.

Obok wymienionych tu najważniejszych tylko prac KOZT, związanych zasadniczo ze sportem wyczynowym do czego należy również kierowanie DMP w Okręgu i strefie DMW., Mistrzostwami Okręgu seniorów, juniorów i młodzików, oraz Mistrzostwami Małopolski, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

— Związek dążył i dąży do spopularyzowania pięknego sportu tenisowego wśród młodzieży i szerszych mas społeczeństwa - jako rozrywki rekreacyjnej. Oczywiście do realizacji zadań Okręgu potrzebna jest jak największa ilość kortów /było ich po II wojnie - 46/.

I tu piętą się olbrzymie trudności. Przede wszystkim od czasu likwidacji Sekcji Tenisowej GTS "Wisła" zniszczały prawie wszystkie 14 kortów, a ostatnio - zgodnie z informacją KKKPiT - mają być wogóle zlikwidowane, a na ich terenie ma powstać duża hala imprezowo-sportowa "Wisły". Wybudowane przed laty dużym nakładem pieniężnym korty KS "Korona", umiejscowione nieszczęśliwie na wzgórzu podgórskim w braku Sekcji Tenisowej w tym Klubie - stoją odłogiem i kompletnie niszczeją. Wielka i nowoczesna dzielnica miasta Nowa Huta nie posiada dotąd ani jednego kortu.

Dopuszczono w 1963 r. do likwidacji 4 pięknych kortów z trybunami i domkiem klubowym "Cracovii" dla fikcyjnego uregulowania wejścia przy przebudowie stadionu piłkarskiego przy Al. Puzsina /nieleddie w centrum miasta/, którego w efekcie na tym terenie nie usytuowani, a dalsze 4 korty obok przy ul. Manifestu Lipcowego, przeznaczone na inne dyscypliny sportowe Klubu, pozostawiając członków Sekcji bez jakiegokolwiek warsztatu treningowego. Mimo wyraźnych w tej mierze przepisów, "Cracovia" nie zbudowała dotąd zastępczych kortów, a spowodowana przed 6-ciu laty przez KOZT, wizja lokalna z udziałem KKKPiT i władz "Cracovii" na stadionie l.a. "Cracovii" i wytyczeniu nawet miejsca /przeważnie już zdrenowanego/ pod budowę nowych 4 kortów -

pozostała bez skutku. Zaznaczyć należy, że zlikwidowane korty były przez 17 powojennych lat /również jak przed II wojną/ miejscem najpoważniejszych imprez tenisowych Okręgu, a Kraków - z chwilą ich likwidacji - pozbawiono reprezentacyjnego obiektu tenisowego.

Podobna sytuacja ma miejsce w Zakopanem - tym dosłownie światowym uzdrowisku, gdzie znakomite i pięknie usytuowane 4 korty z trybuną i doskonałym zapleczem w postaci szatni, pokoi noclegowych itp. AZS, zostały przez tamt. Prez. Rady Narodowej w 1965 r. zabrane i zlikwidowane, a nowych zastępczych kortów nie zbudowano.

Tak korty "Cracovii", jak i AZS Zakopane służyły zimą jako lodowiska. Zniszczono więc dwie dyscypliny sportowe i zaprzeczono dalsze możliwości organizowania pięknych imprez.

Wszelkie wielokrotne zabiegi pisemne i osobiste KOZT w sprawie dewastacji kortów "Wisły", "Korony", "Cracovii" a AZS Zakopane, wszelkie interwencje w odnośnych Klubach, zrzeszeniach, KKKPiT, WKKPiT, GKKPiT, PZT, oraz Prez. R.N. pozostały dotąd bez echa. W 1965 r. utworzono przy PZT Komisję Rozwoju Tenisa, celem odbudowy zaniedbanych OZT, Klubów i obiektów tenisowych. Komisja ta też milczy na temat poruszanych tu spraw.

Propozycja KOZT i Sekcji Tenisowej "Cracovii", w czasie wspomnianej witi, utworzenia kortu centralnego przez adaptację pięknego amfiteatru położonego tuż obok wnioskowanych 4 kortów na stadionie l.a. "Cracovia" - stojącego od czasów przedwojennych dosłownie odłogiem - pozostała również bez echa, a przecież półmilionowe z górą miasto uzyskałoby wspaniały reprezentacyjny obiekt.

Przez ostatnie pięć lat od czasu zniszczenia tenisa "Cracovia" nie można było właściwie ^{rownadzić} ~~przeprowadzić~~ w Krakowie należyście żadnej poważnej imprezy tenisowej. Dopiero w bieżącym roku wybudował SKS "Madwiślan" przy swoich obecnie 4 kortach /5-ty w budowie/ domek klubowy.

Znaczną kilkuletnią pracę włożyli działacze KOZT w sprawie adaptacji tzw. komory "Warszawa" w kopalni soli w Wueliczoce - jako hali krytej dla tenisa. Istnieje bowiem na trzecim pokładzie na głębokości 140 m. pod ziemią olbrzymia komora o bardzo wysokim sklepieniu, - rozmiarów 50/19 m i stałej temperaturze 14°C. Warunki więc dla tenisa idealne.

Przed szeregiem lat zwróciła się "Olsza" do Dyrekcji Kopalni o zezwolenie na adaptację Komory na kort tenisowy, na co Dyrekcja wyraziła zgodę. Przy adaptacji ówczesnego WKPF i "Olszy" dokonano żmudnej pracy wyrównania powierzchni i pokrycia jej żużlem i deskami oraz oświetlenia, wszystko nader prymitywnie. Sprawą zainteresowały się nawet pisma włoskie i szwedzkie (- krajów o wysokim poziomie tenisa -) w 1962 r.

Z okazji swego pobytu w Warszawie, przyjechał do Krakowa zaproszony sławny Henri Cochet z żoną, dwukrotny mistrz Wimbledonu, kilkakrotny zwycięzca wielkiego Wieldena /tenisisty wszech czasów i krajów/, 4-krotny zdobywca wraz z kolegami francuskimi Pucharu Davisa, znający cały świat i jego korty. Przedstawiciele PZT i KOZT zebrawi go do Komory "Warszawa", gdzie urządził mały wykład ze wskazówkami gry, pracy nóg itp. dla juniorów Okręgu Biazkówny, Białoskiej, Kubatego i Niziołka. Rozegrał nawet treningowego seta z Kubatym. Otóż Cochet oświadczył wtedy, że pierwszy raz w życiu grał w tenisa pod ziemią, oraz że Komora jest jedyną tego rodzaju odobliwością na świecie.

Tego samego 1962 roku KOZT zorganizował w Komorze nawet zimowy turniej Tenisowy.-

KOZT zainteresował sprawą GKPFIT, WKPFIT, oraz Dyrekcje Żupy Solnej w Wieliczce i "arząd tamt. KS "Górnik".

Od 1960 r. do 1963 r. podejmowano kilkakrotnie inicjatywę celem wyjednania funduszków, ażeby prymityw przekształcić na rzeczywistość. Chodziło o wyłożenie kortu klepką okrętową, tzn. typową podłogą krytych kortów oraz o odpowiednie nasilenie światła.

WKPFIT odbył przez inż. ~~Wesoła~~ ^{Zieszcza} fachową inspekcję na miejscu, przedstawiciel GKPFIT p.k. Gąsior wizytował Kopalnię, obiecano 300.000.- zł. na wykonanie proponowanych przez KOZT robót, dotację miała otrzymać Dyrekcja Kopalni i na razie ~~wszystko~~ wszystko spełzło na niczym.

Na skutek decyzji Klubów zlikwidowano między innymi takie sekcje tenisowe jak KS "Unia" Oświęcim, Bocheński KS, "Beskid" Andrychów, przestały istnieć korty KTH Krynica, zamieniono na ogródek jordanowski korty w Babce.

Dopiero w bieżącym sezonie odbudowano korty w Krynicy i Andrychowie.

Dla ilustracji zastraszającej recesji ilości kortów w samym Krakowie, posiadającym wspaniałe tradycje sportowe, należy przykładowo podać, że miasto niespełna ćwierć milionowe w 1924 r. posiadało

36 kortów, podczas gdy dzisiejszy z górą półmilionowy Kraków posiadał w 1954 r. - 28 kortów, w 1964 r. już tylko 11-cie!! /Katowice przy 200.000 mieszkańców mają 20 kortów/.

I jeszcze trochę przykładowej statystyki:

Teren Okręgu / z wyłączeniem Krakowa/ posiadał przez szereg lat - po II wojnie 17 kortów, w 1950 r. - 23 korty, a dzisiaj /mimo wyżej podanych likwidacji/ posiada ich 36.

W roku 1950 Okręg miał zarejestrowanych 746 tenisistów (w tym 221 juniorów/ w 1966 r. /w tym 240 seniorów i 195 juniorów/, a Śląski OZT miał ich 1.102 - /642 seniorów i 462 juniorów/ przy ilości 83 kortów. Na jeden kort w KOZT przypadało 18 zawodników /nie licząc ok.150 młodzików/, a w Śl. OZT tylko 13 zawodników.

Powiększenie stanu posiadania w terenie polega przede wszystkim na rozbudowie KS "Okocimski" do ilości 4 kortów, wybudowaniu 4 kortów w Nowym Sączu, 1-go w Węgierskiej Górze, 1-go w Olkuszu, odpowiedniego obiektu na 3 korty w Nowym Targu, oraz ostatnio 4 kortów na nowym pięknym stadionie w Krynicy. Oczywiście muszą powstać w tych ośrodkach /z wyjątkiem Okocimia, gdzie to już istnieje/ Sekcje Tenisowe, muszą się znaleźć chętni działacze, którzy zorganizują i opiekują się młodzieżą tenisową.

Do powyższych bolączek należy dodać coraz droższy sprzęt tenisowy, nieterminowość jego dostaw, niezadawalające zaopatrywanie i dystrybucję, coraz mniejszą ilość dobrych naciągów i piłek angielskich, dużo słabszą jakość piłek czeskich i rakiet polskich, którymi się muszą z konieczności posługiwać zawodnicy, co w konkluzji w skali ogólnopolskiej doprowadziło do spadku ilości Klubów Tenisowych z liczby 150 po II wojnie, do liczby 100 już w 1964 r., a w Okręgu z liczby 29 klubów i 14 jeszcze w 1962 r. do 10 w 1967 r.

Poważne trudności rozwojowe powodują ograniczone środki finansowe w Klubach, dotowanych - jak wiadomo - przez Zrzeszenia, do których należą, ale przede wszystkim powoduje je niezrozumienie tenisa w Klubach. Tam gdzie działacze klubowi posiadają to zrozumienie, i pomagają pracy działaczy tenisowych można się spodziewać rozwoju i osiągnięć sportowych. Dowodem tego jest w Okręgu rozbudowa i wysoki poziom obecnie najsilniejszej Sekcji Tenisowej w Krakowie SKS

"Nedwiślan", dobra praca KKS "Olsza" i silne ośrodki przede wszystkim juniorów czy młodzików: KS "Chełmek", KS "Okocimski", X SKS "Tarnowie" i KKS "Wieliczanka" z jedynym w Okręgu piętrowym pawilonem przy żadnie położonych kortach w parku. Właśnie w tych Klubach posiada Okręg najwyższej sklasyfikowanych zawodników i w tych Klubach wzrasta liczba młodzieży tenisowej.

Dotychczasowy brak centralnego kortu w Krakowie, zimowej hali treningowej i ~~kortów~~ ^{treningów} I i II klasy oraz instruktorów tenisowych - w odpowiedniej ilości - dopełnia trudności, z jakimi walczy KOZT.

Dążeniem działaczy KOZT są sprawy odbudowy 4 - 6-ciu kortów najstarszego Klubu polskiego KS "Cracovia", uporządkowania terenu 4 kortów KKS "Olsza", stworzenia centralnego ośrodka tenisowego na najpoważniejsze imprezy /łącznie z Davis Cup/, do czego po odpowiedniej adaptacji - nadeje się znakomicie amfiteatr na stadionie l.s. "Cracovii", odbudowy 4 kortów w Zakopanem, wznowienie zaprzepaszczonych ośrodków terenowych w Andrychowie, Bochni, Oświęcimiu, stworzenie nowych w Krynicy, Rabce, Nowym Sączu, Nowym Targu, Węgierskiej Górze, Olkuszu, Libiążu - oczywiście wszystko w porozumieniu z władzami KKFiT - przede wszystkim Wojewódzkim, z którym współpraca KOZT układa się jaknajlepiej i gdzie istnieje zrozumienie dla pięknego sportu tenisowego - i możliwości finansowe.

Dalszą kwestią, konieczną dla rozwoju tenisa w Okręgu jest sprawa zimowych treningów na hali /rozpoczęte je ostatniej zimy w "balonie" Armatury/ i rozszerzenie kadry trenersko-instruktorskiej, wszystko celem przywrócenia świetności Okręgu z przed II wojny i okresu pierwszych 10-ciu lat powojennych.

W Krakowie bowiem po II wojnie światowej osiedlili się /niektórzy przejęciowo tylko w pierwszych latach/ zawodnicy miejscowi oraz przybyli tacy jak: H. Szeraniówna, Br. Kołczowa, J. Pożuczkowa, Mazurówna, Guzikówna, Borowska, Jakubowska, J. Hebda, Wł. Skonecki, Wł. Olejniszyn, Ks. Tłoczyński, bracia St. i T. Kołczowie, W. Horain, K. Herbst, Lebušek, Newratil, Moj. Zawadzki, Burda, Baran, i wielu innych dobrych tenisistów.

W Krakowie wzrastali młodzi: siostry Z. Kr. Kubalanki, Filipówna, B. Dańda, E. Fogelmenówna, Florkiewiczówna, ~~Le~~ ^{Le} X uprykówna, siostry Grabowskie, Zebrowskie, ~~Kuklaka~~ Bukalska, Rogowska, Skapski,

Schran, Christ, Kozłowski, Wójcicki, Fraszewski, Nowak, Farusel, Szyżkiowicz, Wajda, Macientowicz, Płatek, Mylius, Wawrowski, bracia Hirszlowie, Bukowski, Szczerbak, Pieczara, Karton, Kopacz, Pieczonka, Stasikowski, Kubaty i ~~znanym~~ najniższy Meres.

W omawianym okresie odrodził się w Okręgu piękny sport tenisowy i mnożyły się - jak wyżej wspomniano - Kluby i Sekcje. Maksymalny stan klubów wynosił ~~X~~29, a kortów 46.

Najaktywniejszą działalność rozwinęła już z wiosną 1945 roku na swych reprezentacyjnych, odbudowanych po okupacji czterech kortach Sekcja Tenisowa Klubu "Cracovia", na jej czele stanął w początkowym krótkim okresie red. Witold Zakulski, a następnie jej przedwojenny wieloletni kierownik Dr Wiktor Szembek, po którym w 1953 roku kierownictwo przejął Mgr Adam Gajewski sprawując je już nieprzerwanie do 1963 r. tj. do likwidacji kortów przez Zarząd Klubu.

W skład Zarządu Sekcji wchodził na przestrzeni lat powojennych Drozdowski, Moj, Ogrodziński, Skąpski, Herbst, małżeństwo A. i J. Schranowie, Ulberski, Michalski, Makarewicz, St. Kończ, Kozłowski i Wójcicki.

"Cracovia" dzierżyła prymat w Okręgu, zdobywając corocznie do 1954 roku tytuł Drużynowego Mistrza Województwa, a w 1955 roku tytuł wicemistrza.

W latach 1946 i 1947 zdobyła nadto "Cracovia" tytuł Drużynowego Wicemistrza Polski, ulegając oba razy na swych kortach drużynie WKS "Legia" W-wa w identycznym stosunku 4:5.

Barw "Cracovii" bronili w 1946 roku Szeraniówna, Skonecki, Olejniszyn, i juniorzy: Kozłowski i Wójcicki, a "Legii" Rudowska, Hebda, Bałdowski, i juniorzy Krzyżenowski i Redzio.

W 1947 roku w składzie "Cracovii" Skoneckiego, który opuścił Kraków, zastąpił przybyły tu Ks. Tłoczyński.

Były to pierwsze ogólnopolskie powojenne Drużynowe M.P.

Ponadto w latach 1950 i 1951 wywalczyła Sekcja tytuł Mistrza Strefowego DMP w stworzonej przez PZT Lidze Tenisowej. Polska została wówczas rozdzielona na 4 strefy: północną, środkową, pld.-zachodnią i pld.wschodnią, do której należały Okręgi Krakowski, Rzeszowski i część Śląskiego.

Powstały w 1945 roku - jako następca Krak. ~~Katow.~~ z 1939 r. - KTS "Krakus" z kierownictwem w osobach: Dra Pożuczka, W. Horaina i St. Kożca - zlikwidowano w 1949 roku tym więcej, że już w roku 1946 czołowi jego zawodnicy: Szeraniówna, Skonecki, Olejniszyn, St. Kożca przeszli do "Cracovii".

Kierownictwo Sekcji Tenisowej Kol.KS "Olsza" objął Edward Kropiwnicki i prowadził ją przez szereg lat przy współpracy członka Zarządu: Kazimierzy Dobrowolskiej, małżeństwa Zb. Fogelmanów i Kazimierza Gutetera. Po kilku zmianach kieruje nią obecnie Bustachy Rychliński.

"Olsza" wzmocniona z biegiem lat kilkoma silnymi zawodnikami po rozwiązaniu "Krakusa" a następnie "Gwardii-Wisły", na czele z Hebda, i młodymi utalentowanymi: Fogelmanówną, Holocher, *Furczalem,* *Mariantowiczem* Szykiewiczem odebrała prymat Okręgu "Cracovii" i zdobyła po raz pierwszy tytuł Drużynowego Mistrza Województwa Krakowskiego w 1955 roku, dając go do 1958 roku łącznie.

W 1957 roku Sekcja weszła do Ligi Tenisowej, w której obok niej znalazły się kluby "Legia", "Baiden" Katowice, SKT "Sept", KS "Górnik" Kat., KS "Gwardia" Wrocław, KS "Gwardia" Poznań i KS "Eroń" Radom. Wśród 8-miu czołowych klubów zajmowała "Olsza" miejsce do 1964 roku łącznie.

Po obecnym ostatnim podziale przez PZT 16-tu czołowych klubów Polski na dwie grupy po 8 klubów tj. na klasę wydzieloną /I liga/ i klasę awansującą /II liga/, "Olsza" weszła w 1968 roku do klasy awansującej.

W 1946 roku powstała i do 1951 roku figurowała w Krakowie żywotna Sekcja KS "Społem-Spójnia" na czele której stał mgr Kazimierz ~~Kar~~*itx*, oddany sportowi tenisowemu działacz. W skład Zarządu Sekcji wchodził: Ciężak, Medwicz, Jaśko, Ptaszyk. Sekcja posiadała kilku dobrych zawodników: Zebuzka, Ostromeckiego, Grabowskich, "azurówną", Kamieńską i juniorów Płatka, Kusiaka, Florkiewiczównę.

Po rozwiązaniu zawodnicy przeszli do innych klubów.

Sekcja Tenisowa TS "Gwardii-Wisły" istniała tylko od 1950 ~~roku~~ do 1957 roku, a więc w okresie wkładania sportem przez Komitety K.F.

Duszą Sekcji i jej fanatycznym Kierownikiem był kpt. Goldschneider, przy współpracy por. Halkowskiego.

Mimo posiadania 14 kortów i trenera I klasy w osobie J. Hebda, nie odegrała Sekcja przesądzającej roli, należącej jednemu z najstarszych Klubów Polskiej, została decyzją Zarządu Klubu zlikwidowana, a kilku zdolnych rękodzielnych zawodników: Nowak, Szykiewicz, Maciantowicz, zasiliła "Olszę" /do której przyszedł również trener Hebda/

Dzięki zapobiegliwej pracy organizacyjnej przedwojennego wychowanka i czołowego zawodnika "Cracovii", a później AZS Kraków W. Horaina oraz członków Zarządu Kłosińskiego i Banka, powstała w 1953 roku Sekcja Tenisowa SKS "Start-Nadwiślan", której sprężyste Kierownictwo od kilku lat prowadzi aktualny Prezes KOZT mgr Julian Dracz.

Sekcja kompletując skład ~~szkoleniowej~~ drużyny z początku zawodnikami innych Klubów, a następnie swoimi wychowankami, stworzyła z biegiem lat najlepszy zespół w Okręgu, zdobywając w 1951 roku po raz pierwszy tytuł Drużynowego Mistrza Województwa, a od 1964 roku uplasowała się już w gronie najlepszych 8 drużyn polskich.

Właśnie w 1964 r. KOZT jedyny obok Warszawy posiadał w tej tzw. "klasie wydzielonej" dwie drużyny: "Olszę" /po raz ostatni/ i "Nadwiślan" /po raz pierwszy/. Sekcja posiada w swym zespole wielokrotnych mistrzów Okręgu: mgr Dańda-Draczkową /dawniej "Olsza", a później "Cracovia"/, Nowaka /dawniej "Wisła"/, Mistrza juniorów Okręgu i Polski /z 1962 r./ Kubatego i Meresa /dawniej "Cracovia"/ aktualnego Mistrza juniorów Polski i Okręgu, wszystkich wysoko klasyfikowanych na listach PZT, a nadto Holocherową /dawniej "Spójnia" później "Olsza"/ inż. Szykiewicza /dawniej "Wisła", później "Olsza"/ i juniorów Stachurską /aktualną mistrzynię juniorów Okręgu/ i Banke /5 miejsce Okręgu/.

Twórcami bezpośrednio po II wojnie - Sekcji Tenisowej "Okocimskiego" KS byli dobrzy zawodnicy i równocześnie działacze tenisowi: Guzikówna, Korman i Wojciechowski, który szereg lat był jej Kierownikiem. Sekcja dorabiała się swego stanu posiadania

powoli, ale systematycznie i doprowadziła dzięki pełnemu zrozumieniu Władz Klubowych do wybudowania 4 kortów.

Praca Sekcji, której patronuje od kilku lat wiceprezes Klubu Bolesław Mikołajczyk nastawiona jest przede wszystkim na młodzież. Rezultatem *dobrej* pracy jest zajęcie w 1967 roku na liście klasyfikacyjnej juniorów Okręgu w pierwszej dziesiątce aż trzech miejsc przez "Okocimski" /Zydrón, Wojciechowski, i Wichar/, oraz zajęcie drużynowo I miejsca w zorganizowanych przez KOZT w 1967 roku pierwszych mistrzostw zespołowych Młodzików.

Gdy praca sportowa idzie na równi z organizacyjną - rezultaty muszą być pozytywne.

Jedną z pierwszych również Sekcji Terenowych /1947 r./ jest SKS "Tarnovia". Organizatorami i oddanymi działaczami jej byli: Aleksandra Guzikówna, Dr Adam Gabański i Dr Jerzy Piechowicz, oraz uzdolniona zawodniczka i instruktorka tenisowa - będąca do dzisiaj jej duszą - Maria Krawczyk.

Także i ta Sekcja celuje w wychowywaniu młodzieży tenisowej, ustępującej niewiele juniorom krakowskim, czego dowodem, że w pierwszych dziesiątkach listy klasyfikacyjnej dziewcząt jak i chłopców Okręgu figurują tarnowscy juniorzy: Koziołówna, Gryniowiczówna, Wybbwałówna oraz Tyrka, Kulski i Wichar.

KS "Chełmek" wie swoje początki z końcowego okresu przedwojennego, albowiem w 1939 r. przystąpił po raz pierwszy do udziału w Mistrzostwach Drużynowych. Właściwą w i wysoce pozytywną pracę organizacyjną tej Sekcji *rozpoczęli* kilka lat po wojnie nieocenieni działacze terenowi: inż. Władysław Andrysek i Leon Niziołek, a podjął ją ~~kontynuował~~ następnie w ostatnich latach młody działacz Kucharski.

Praca wymienionych także "Chełmkowi" piękny obiekt i wysoką lokatę młodych w tenisie polskim.

Juniorzy Białek i Balińska zajęły już w 1962 roku 4-te i 5-te miejsce na liście juniorek PZT, oraz czołowe lokaty w KOZT, a juniorzy *Finer*: Niziołek, Redzicki, *Jurek*, *Gabist*, Kaczor, Sawka, Warzecha, Jewak, Beranówna i ostatnio Przybylakówna i Bolkówna uplasowali się w pierwszej dziesiątce Okręgu. Niezależnie od osiągnięć indywidualnych - Sekcja dźwierżyła od lat drużynowy prymat

juniorów Okręgu i kwalifikowała się do puli finałowej DMPJ od początku lat 60-tych.

Praca organizacyjna i wychowawcza działaczy oraz wyniki sportowe juniorów postawiły tę Sekcję na czołowym miejscu KOZT.

Sekcja Tenisowa KS "Fablok" w Chrzanowie powstała w 1950 roku, a kieruje nią nieprzerwanie stary zawodnik /jeszcze czynny/ i wytrwały działacz Zdzisław Wojtasak, borykając się ustawicznie z trudnościami, albowiem nie znajduje tego zrozumienia u Władz Klubowych, jakie znajdują kierownicy wymienionych wyżej ośrodków. Jaśnie jest, że Sekcja nie może w tych warunkach dojść do osiągnięć i dlatego tym więcej - należą się słowa uznania dla nieustraszonego działacza. Sekcja bierze stale udział w DMW, oraz indywidualnych Turniejach Okręgu, a czołowymi zawodnikami są: Ziębówna, Kurman, Skopiecka, - mieszczący się w pierwszej 10-tce na liście Okręgu. Zawodnicy wymienieni mogą służyć za przykład morale sportowego i zachowania się na korcie. Kurman mistrz juniorów przedwojennego Okręgu lwowskiego, zdobywał po II wojnie kilkakrotnie Mistrzostwo KOZT, a jeszcze ostatnio w 1967 r. w konsekwencji old-boy'ów Polski zajął bezkonkurencyjnie I miejsce w grze pojedynczej. Turniej odbywał się w Sopocie.

Kinga
Od 1949 roku *Kinga* ~~organizuje~~ w Żywcu Sekcja Tenisowa KS "Unia-Czarni", Organizatorami i działaczami Sekcji są: Jan Okrzesik, inż. Józef Munk, Walas, E. Hersberg i Mieczysław Rynczarski. Obok starszych zawodników, posiadają "Czarni" uzdolnionych juniorów: Weberównę /mistrzynię Okręgu z 1966 r/, siostry A i J. Okrzesikównę, Walasównę, Pieczucha, uplesowanych w pierwszych 10-kach list klasyfikacyjnych Okręgu. Od szeregu lat organizuje Sekcja świetnie *obsadzone* czołową polską Turnieje o Puchar Ziemi Żywieckiej, za które należą się organizatorom słowa pochwały i uznania.

KKS "Wieliczanka" - to Władysław Saczerczak! Od czasu powstania Sekcji w 1953 r. jest ten niespożyty działacz jej duszą, sercem i mózgiem. Jego pracy zawdzięcza Sekcja piękny obiekt - o którym już wyżej wspomniano - i osiągnięcia sportowe młodzieży tenisowej. Obok dobrych zawodników Wajdy i *Cyganika*, posiada Sekcja uzdolnioną narybek dziewcząt, na których brak cierpi tenis polski, od lat.

Są to: Bandykówna, Rusinówna, Ścigalska, Woroniówna i Grzywaczówna, oraz junior Pietroń, ~~zajmujący~~ zajmujący wszyscy na przestrzeni ostatnich lat pozycje w pierwszych dziesiątkach list KOZT.

Działalność sportową w Okręgu w omawianym okresie powojennym rozpoczęto już w maju 1945 roku, w którym to miesiącu zorganizowano I Turniej Otwarcia. W czerwcu 1945 roku rozegrano Trójmecz AZS - "Cracovia" - "Kwikus" i miecz AZS - "Cracovia" /1:2/, w lipcu pierwsze zawody międzymiastowe Kraków - Łódź /6:6/ i w sierpniu Kraków - Warszawa /13:1/ - wszystko w Krakowie, oraz Kraków - Śląsk /10:8/ w Katowicach.

Barw Krakowa bronili: Szeraićówna, Potuczka, Skonecki, Baran i Herbst, a Śląska: Rudowska, Popławska, Bratek, Kończak, Leżoń i Mondry.

Pierwsze zawody międzynarodowe Kraków - Morawska Ostrawa /9:5/ zorganizowano 14 - 16.VIII.1945 roku w Krakowie, a rewanżowe we wrześniu w Morawskiej Ostrawie /6:7/.

W drużynie Krakowa wzięli udział: Szeraićówna, Skonecki, Olejniszyn, Horain, Herbst, Łabuzek i Baran, a w drużynie Morawskiej Ostrawy: Parfłowa, Titl, Elbel, Dvoretzek, Ries, i Jureczka.

Był to pierwszy po II wojnie kontakt międzynarodowy polskiego tenisa.

Najpoważniejszą jednak imprezą tenisową - i jak dotąd niestety w Krakowie powojennym jedyną tego rodzaju - było zorganizowanie przez PZT i "Cracovię" na jej kortach w dniach 12 - 16.IX.1945 roku XIX-tych /a po wojnie pierwszych/ Narodowych Mistrzostw Polski. W turnieju wzięła udział cała ówczesna czołówka polska i dlatego Mistrzostwa mimo tyloletniej przymusowej przerwy - stały na wysokim sportowym poziomie. Podkreślić należy także bardzo dobrą współpracę organizacyjną działaczy PZT i "Cracovii".

Tytuły Mistrzów i Wicemistrzów zdobyli: J. Jędrzejowska, /po raz 10-ty/ przed Z. Jędrzejowską i J. Hebda /po raz 5-ty i ostatni/ przed Wł. Skoneckim w grach pojedynczych - pary: J. Jędrzejowska, Hebda przed Szeraićówną Skoneckim i Hebda Skonecki przed Olejniszynom Herbstem w grach podwójnych - oraz Z. Rosada przed Br. Fraszeckim /obaj Cr./ w juniorkach.

Jak z zestawienia wynika, udział zdobywany Krakowa był nader znaczny.

Do ciekawych imprez roku 1946 należały: Pierwsze wyjazdowe towarzyskie zawody na ziemiach zachodnich, rozegrane w Gliwicach w dniach 25 - 26 maja między drużynami "Cracovii" i "Piasta" /8:0/ z udziałem z jednej strony: Szerakówny, Olejniszyna, Herbsta i Fraszeńskiego, a z drugiej: Popławskiej, T. Kołczy, Wojciechowskiego, Kopcza i Gebrysa.

Zawody miały uroczysty charakter, ze względu na pierwszy udział dwu polskich drużyn tenisowych na tych ziemiach. Rewanżowe spotkanie rozegrano w sierpniu w Krakowie w składzie: Szerakówna, Skonecki i Olejniszyn /Cr/ przeciw Popławskiej, T. Kołczowi i Wojciechowskiemu /P./ z wynikiem 4:0.

"Cracovia" rozegrała w tym roku również wyjazdowy mecz w Sopocie z MKS "Sopot" /6:1/, przy czym jej barw bronili: Szerakówna, Skonecki, Olejniszyn i Schram, a barw "Sopotu" Korneluk, Mrokowski, Cieszyński, Wiewiórska i Niewiedomska.

Na miejscu natomiast na kortach "Cracovii" zorganizował Okręg trzy poważne zawody: Kraków - Błask, przegrane w stosunku 5:3, mimo udziału Skoneckiego i Olejniszyna.

Kraków - Budapeszt, przegrane w stosunku 2:9, i Kraków - Bratysławę, przegrane w tym samym stosunku.

Znaczyć należy, że Skonecki grał wówczas po dłuższej przerwie, spowodowanej złamaniem nogi i oczywiście daleko mu było do właściwej formy.

W składzie Budapesztu gościł czołową europejską tego okresu: Kobiety Körmeczy i Peterdi, oraz mężczyzn Asbotha i Szigetiego. Krakowa bronili: J. Jędrzejowska, Szerakówna, Skonecki, Olejniszyn i Herbst.

W meczu z Budapesztem obie punkty w singlu kobiet zdobyła Jędrzejowska bijąc Körmeczy 6:1, 6:2, a Peterdi 6:2, 6:0.

W meczu z Bratysławą, jeden punkt zdobył Skonecki, a drugi Fraszeński.

W skład Bratysławę wchodziła czołowa czechosłowacka: Parňowa, Kroupowa, Krejczik i Zabrodsky.

W pierwszych powojennych /1946 r./ a IX kolejnych Międzynarodowych

M.P. w Sopocie - z krakowian tytuły Mistrzów zdobyli: w singlu Wł. Skonecki, a w mixcie Szersakówna, Skonecki.

W 1947 roku juniorzy krakowscy wygrali w meczu Kraków - Śląsk, rozegranym na kortach "Cracovii" stosunkiem 16:3 przy czym barw Krakowa bronili wyłącznie juniorzy "Cracovii": Z. Kubalanka, K. Kubalanka, Szczerczak, Kozłowski, Wójcicki i Christ.

Mecz juniorów Kraków - Warszawa również w 1947 roku zakończył się wynikiem 6:6.

Ciekawostką tego roku był mecz juniorów "Cracovia" - "Krakus" /3:4/, albowiem "Cracovii" bronili czterej wymienieni wyżej chłopcy i 13 letnia Krysia Kubalanka, grająca w drużynie jako równorzędny chłopiec.

W drużynie "Krakusa" grali: Klepacki, Gabrys, Paprocki II, Skotnicki, Pietko.

Mecz Kraków - Rzeszów w 1948 r. zakończył się zwycięstwem 7:4. Juniorzy K. Kubalanka, J. Kozłowski i R. Christ, powtórzyli sukcesy w 1949 roku, wygrywając mecz Kraków - Śląsk w składzie: Ryczakówna, Sebrala, Skorupa i Piotrowski - w stosunku 5:2.

W latach 1948, 1949 i 1950 KOZT - nawiązując do tradycji przedwojennych - organizował Turnieje o Mistrzostwo Krynicy. Mistrzem Krynicy w 1948 r. i 1949 r. został A. Buchalik /BETS/ późniejszy Herodowy Mistrz Polski z 1952 r.

W pierwszym z tych Turniejów należy zanotować dobre wyniki juniorów Legii Kudlińskiego /NMPJ z 1947 r./, Radzie /NMPJ z 1948 i NMP z 1954 i 1955 r./ i Kwiatka, oraz juniore "Cracovii" - Christa /NMPJ z 1949 r./ i młodej zawodniczki "Tarnowii" M. Krawczykówny. W 1950 roku Mistrzostwo Krynicy zdobyli: Wróblewska /Legia/ przed Kawką /BETS/ i Olejniszyną przed St. Koczem.

Wobec odbudowy ostatnio kortów Krynicy KOZT wraca do tego tradycyjnego zwykle dobrze obsadzonego Turnieju nazwanego obecnie ⁴⁰ Krysztakowy Daban Krynicy.

Przez kilka lat po II wojnie organizował Okręg przy współpracy Sekcji Tenisowej AZS Zakopane, również tradycyjne - a przed wojną

niejednokrotnie w obsadzie międzynarodowej - Turnieje o Mistrzostwo Zakopanego.

Organizacji tych turniejów musiano także zaprzestać, wobec rozkładania przez Zarząd Główny AZS - Sekcji w Zakopanem, a następnie zlikwidowania kortów przez Prezydium R.N. w Zakopanem.

W Turniejach o Mistrzostwo Zakopanego po wojnie do początku lat 60-tych brało udział szereg czołowych zawodniczek i zawodników Polski: siostry Kubalanki, Kożczowa, Potuczkowa, Doborówna, Panasiukówna, Bańda, Fogelmanówna, Holocher, Zięba, Hebda, Kurman, Horain, Zawadzki, Radzio, Maniewski, Szykiewicz, Parzelt, Nowak, Maciantowicz i inni.

W czasie finałowych gier w 1959 r. bawił w Zakopanem zaproszony przez PZT - Sekretarz Gen. IPMT Mr Rey.

Siedząc z żoną na trybunach w towarzystwie kilku działaczy PZT i KOZT obserwował gry. W ~~niektórych~~ ^{pewnym} jednak momencie przerwał obserwację i począł wodzić oczyma po wspaniałym paśmie Tatr ciągnącym się w daleki ponad kortami. Zapytany czy nie interesują go finały, oświadczył - ten znawca światowych obiektów tenisowych - że trudno patrzeć na grę i korty, mając przed oczyma tak wspaniały widok, który porównać można jedynie ze Szwajcarią.

Innego zdania w kilka lat później byli "ojcowie" Zakopanego!

Nie ma już tych trybun i nie ma kortów.

Nie odbudowano na razie niczego, w zamian.

Trzeci odcinek uzdrowiskowy Okręgu o przedwojennych i innych tradycjach tenisowych: Rabka - stanowił po wojnie kartę niezapisaną. Wspomnieć tu wypada jedynie o zorganizowaniu przez tantejszych kilku działaczy - przy pomocy KOZT Turnieju o Mistrzostwo Rabki w 1963 roku, w którym tytuły zdobyli w grach pojedynczych I Fogelman, II Olaszowska/Spójnia W-wa/ i I Kurman, II Skipiała /obaj Pablok/, w podwójnych: I Kurman, Skipiała, II Horain, Jedynak /obaj Nadw./, oraz w oldboysach: I Kurman, II Horain.

Okręg powinien dołożyć starań o powrót do tradycji przedwojennej i zorganizowania w Rabce odpowiedniego obiektu i Sekcji Tenisowej.

Od 1947 roku organizuje KOZT corocznie Tenisowe Mistrzostwa Okręgu. Pierwszymi powojennymi Mistrzami Okręgu byli: Borowska i

Olejniszyn /oboje z Cr/. Dla ilustracji trache wyniki początkowego i końcowego okresu ostatniego 20-lecia Mistrzostw Okręgu.

W 1949 r. Mistrzostwo zdobyli: Krawczykówna przed Kokczową, St. Kołcz przed Łabuzkiem i juniorzy Christ przed Kozłowski, a w parach: Krawczykówna, Korman przed Jakubowską, Mojem i Christ, Kozłowski przed Mojem, Schramem, w 1951 r. - I Herbst, II St. Kołcz, I Krawczykówna, II Z. Kubalanka, juniorzy I Wawrowski /Cr/, II Pieczonka /Gw/, juniorki I K. Kubalanka, II Florckiewiczówna /Sp.Kr/ w 1961 r. - I Nowak, II Kubaty, I Fogelmanówna, II Dańda, w deblu I Nowak, Szyżkiewicz, II Kubaty, Stasikowski, w 1963 r. - zdobyli Mistrzostwo Nowak i Draczowa, jun. Białkówna i Niziołek /oboje Ch/, oraz młodzicy Baranówna /Ch/ i Jedynak /Nadw./, w 1965 r. w grach kobiet: I Białkówna, II Draczowa, mężczyźni: I Fajzel, II Szyżkiewicz, III Nowak i Niziołek, w 1967 r. sen. I Draczowa i Nowak, II Bulińska i Kubaty, jun. I Stachurska i Meres, II Okrzesikówna, Zemowski.

W 1968 r. jubileuszowym Mistrzostwo Okręgu przypadło w udziale: I Draczowa po zwycięstwie, II Langenfeldowej /6:3, 6:1/, I Nowak po zwycięstwie II Meresa /6:4, 6:3, 6:4/, III miejsce zajął Kubaty, który przegrał półfinał z Meresem /6:1, 4:6, 3:6/ i zagrał o III miejsce z Fajzelem /6:8, 6:4, 6:3/.

W grach podwójnych: I Nowak, Meres, II Kubaty, Śniecikowski /6:4, 3:6, 6:4/ w mixcie I Draczowa, Nowak, II Langenfeld, Występek /7:5, 6:4/.

Nawiązano też po II wojnie w KOZP do Ogólnopolskich Turniejów o Mistrzostwo Małopolski, a nadto organizuje się corocznie zimą Halowe Mistrzostwa i Turnieje Klasyfikacyjne tak seniorów jak i juniorów na korce w Kopalni w Wieliczce, Mistrzostwa OZP Młodzików, Mistrzostwa Jesienne Szkół, Jesienne Turnieje Klasyfikacyjne, oraz urządzane przez KS "Czerń" Żywiec - ~~Turnieje Klasyfikacyjne Ogólnopolskie~~ Turnieje Ziemi Żywieckiej. Niezależnie od indywidualnych Mistrzostw i Turniejów zawodnicy Okręgu biorą udział w Drużynowych Mistrzostwach Wojewódzkich, a Sekcje Ligowe także w Drużynowych Mistrzostwach Polski.

Czołowi zawodnicy Okręgu startują w poszczególnych Mistrzostwach ~~określonej~~ Federacji, Mistrzostwach i Turniejach Polski, a młodzież w zawodach o Puchar Miast i Spartakiadach.

Ogólnopolski Turniej Tenisowy o Mistrzostwo Krakowa, KS "Cracovia" rozgrywany o puchar przechodni Dra W. Szebeka, organizowany szereg lat powojennych odpadł z kalendarza imprez z chwilą zlikwidowania / o czym wyżej / kortów i Sekcji tego Klubu.

Brali w nim udział najlepsi zawodnicy Polski z Gąsiorkiem, Radziem, Rybarczykiem, Orlikowskim, Jamrozem itd. na czele.

Najpoważniejszą imprezą ^{po N.M.P.} jest Turniej o Mistrzostwo Małopolski organizowany bezpośrednio przez KOZP. Turniej ten zaliczany jest przez PZT do ogólnopolskich imprez tenisowych, branych pod uwagę przy klasyfikacji zawodników listy związków, co ściągają czołowe ~~polskie~~ rakiety.

Rozgrywany jest o nagrodę przechodnią mgr Wycielskiego dla mężczyzn o puchar przechodni Przewodniczącego KKPiT dla kobiet.

W 1950 roku zorganizował Okręg wraz z KS "Cracovia" tzw. "I krok tenisowy" dla zawodników poniżej 18 lat nie startujących przed tym w żadnych spotkaniach mistrzowskich - celem popularyzacji umasowienia tenisa.

Turniej ten dobrze obsadzony wygrał Skipiaka /Chrzanów/, dobry później zawodnik tenisowy.

W tym samym roku gościliśmy na kortach "Cracovii" przybyłych po raz pierwszy do PRL zawodników ZSRR: Korowana, Jemielianowa, Ozierowa, Andrejewa, Korbuta i Korczagina w grach pokazowych, w których ze strony naszej grali: J. Jędrzejowska, Popkawska, Kr. Kubalanka, Skonecki, Piątek i Radzio.

Odwiedzili nas także w tym czasie świetni wówczas francuzi: Pillet i Molinari.

Wspomniany wyżej Turniej o Mistrzostwo Małopolski - jak przed wojną - organizowany był przez KS "Cracovia" przez szereg lat, także i ^{po wojnie} ~~po wojnie~~, a czołowe miejsca zajmowali w nim wówczas: J. Jędrzejowska, Kr. i Z. Kubalanki, Gusiówna, Skonecki, Olejniszyn, Buchalik, Chytrowski /Kat./ i inni.

Z biegiem lat organizację tego Turnieju przejął OZT, a "Cracovia" organizowała /urządzany przed wojną przez AZS/ Turniej o Mistrzostwo Krakowa - przy udziale również - jak wyżej wspomniano - czołówki Polski.

Okręg rozrósł się w tym okresie do 16 klubów, które stawały

Skład Zarządu KOZT w roku jubileuszowym przedstawia się następująco:

Prezes	- mgr Julian Dracz
V-ce prezes <i>sport</i>	- Witold Horain
V-ce prezes adm.	- Edward Kropiwnicki
XXXXXXXXXX	- XXXXXXXXXXXXXXX
Skarbnik	- Bolesław Mikołajczyk
Kpt. sport.	- XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Zdzisław Woitozek
Czł. zarządu	- mgr Wiktor Bysiek
	- inż. Andrzej Wawrowski
	- Eustachy Rychliński
	- XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
	- Józef Szykiewicz
	- Adam Nowak

Przy Zarządzie figuruje Kolegium Sędziowskie z przewodniczącym Dr. W. Szembkiem wchodzącym z urzędu do Zarządu - Kolegium prowadzi kursy sędziowskie i szkolenie osób zgłaszanych przez Kluby, przeprowadza egzaminy i weryfikacje na sędziów okręgowych, prowadzi rejestr tych sędziów, pracuje - w razie potrzeby - z Komisją Sportowo-Szkoleniową, interpretuje regulaminy i przepisy gry, oraz obsadza sędziów Naczelnych imprez Okręgu tak drużynowych jak i indywidualnych turniejów.

Niezależnie od 24 wyszkolonych Sędziów Okręgowych, KOZT posiada na liście Sędziów Związkowych w PZT następujących członków: Zbigniew Fogelman, mgr Adam Gajewski, inż. Krzysztof Herbst i Dr Wiktor Szembek.

Zadania swoje traktuje Kolegium jako prace szkoleniową na równi z pracą wychowawczą.

Przepisała:
Antonina Rapala